

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 56.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790212688/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

hvad jeg havde at udrette, og jeg syntes at Fruens Tone imod mig blev mindre fornem. Jeg haabede ved den Umage jeg gjorde mig for at udføre ethvert af hendes Ønsker, at den tilsidst maatte forandre sig aldeles og give Plads for en mere ligefrem men venlig Tiltale, da jeg en Dag fik Bud fra min Moder, at jeg skulde komme ud til hende. Jeg fik om Eftermiddagen Tilladelse til at gaae ud, og begav mig paa Veien, men med et tungt Hjerter, thi det ahned mig, at det ikke var noget Godt, jeg vilde faae at høre. – Efter paa en snedig Maade at have faaet mig til at fortælle, at jeg vidste, hvor Fruen gjemte sit Sølvtoi og andre Kostbarheder, opfordrede de mig, thi min Broder var kommen til, til at skaffe ham de nødvendige Nøgler og hjælpe ham til at stjæle. De erindrede mig om mit Løvte at lystre dem; at det kun var paa det Vilkaar, jeg var kommet ud, og sagde endelig, at det skulde være det Eneste, de vilde forlange af mig, da de derefter vilde reise bort, og at jeg aldrig skulde see dem siden. Men jeg vilde Intet høre derom. De truede mig, og jeg truede dem ligesom sidst med at angive dem for Politiet. Men nu opsloge de begge en Latter, – jeg gyser endnu naar jeg tænker derpaa. – Det var den Aften, jeg mødte Dem; – og min Moder sagde, – nu skal De høre, troer De saa hun kan være min Moder? – hun sagde: Du vil angive os for Politiet? Du, som ikke kan sætte Dine Fødder indenfor Kammerets Dør, førend de napper Dig og sætter Dig et Aar i Tugthuset. De veed ikke hvor Du logerer, og Du er sex Gange anmeldt ikke at have mødt til –

Hun udstødte et Skrig, og jeg hørte ligesom et Fald af et Legeme. Flint raabte paa Værtinden; jeg lod som om jeg kom fra mit Værelse, og løb ind. Jeg saac Flint holde den afmægtige Pige i sine Arme. Han bad mig skaffe noget Vand, og det lykkedes os endelig at bringe hende tillive. Jeg vilde gjerne været bleven for at høre Enden paa Historien; men Flint sagde med sin sædvanlige Bestemthed: »Hr. Jespersen, jeg kommer om to Minutter over til Dem,« og dermed lod han mig paa en utvetydig Maade forstaae, at min Nærværelse var overflødig. Jeg var saaledes nødt til at gaae ind til mig selv, hvor jeg, medens jeg ventede paa ham, benyttede Tiden til at gjøre disse Optegnelser, og nedskrev Pigens Historie i Flugt med mine egne Begivenheder, ikke fordi jeg er videre indblandet deri, men snarere fordi jeg er nysgjerrig efter at erfare hvorledes det vil klare sig.

Saavidt var jeg kommen. Flint var naturligviis bleven borte, og jeg

stod paaklædt for at gaa ud, da to Mænd traadte ind i min Stue, af hvis Manerer med tilhørende Stokke jeg strax kunde see, at de vare to af Retfærdighedens Haandlangere. Den ene spurgte:

Logerer her en Pige, som hedder Augusta?

Det maa nok være paa den anden Side Gangen, svarede jeg.